

3,600 Kr. Det er det højeste, han kan faa nu. Og saa skulde den højeste Løn fremtidig være 4,000 Kr. Altsaa, Købstadlærerforeningen foreslog, at lønne Overlærere paa den laveste Skala med 3,600 Kr. Hvad byde vi paa den laveste Skala? Vi byde 3,900 Kr. Købstadlærerforeningen ønskede, at den højeste Løn for Overlærerne skulde være 4,000 Kr. Hvad byde vi? Vi byde 4,200 Kr. Det er ganske vist højere end, hvad man fra flere Sider har ønsket at gaa til. Naar vi ere gaaede saa højt, at vi byde langt over, hvad Købstadlærerforeningen selv har forlangt, er det ikke mindst paa Grund af den Indflydelse, det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Martin Madsen Halsted) har haft i Udvalget. Det tror jeg dog som Medlem af Udvalget at maatte sige til det ærede Medlems Ros, navnlig overfor det stærke Angreb, det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) rettede paa ham. Det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds stillede sig efter min Mening meget loyal overfor de store Principspørgsmaal, hvorom der blev forhandlet, og vi have da paa den anden Side indrømmet ham en saa stor Løn, som han foreslog for Overlærere i Købstæderne, og højere Løn, synes jeg ikke, der var Grund til at give dem. Jo højere Løn Overlærerne nemlig faa fremfor de andre Lærere i Byerne, jo større bliver Afstanden mellem Overlærerne og de andre Lærere, og den er stor nok i Forvejen. Jo større Afstand der er mellem disse Lønninger, jo mere ville Overlærerne være fristede til at søge deres Omgang i andre Kredse end dem, hvor de almindelige Lærere færdes, og det anser jeg for ikke nogen heldig Udvikling af Forholdet mellem Overlærere og Lærere i Købstæderne. Jeg tror derfor, de Lønninger, vi her foreslaa, ere passende. Men dette, at vi foreslaa paa den laveste Skala 300 Kr. og paa den højeste 200 Kr. mere, end Købstadlærerforeningen selv har forlangt, kalder det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds, at vi tage 20,000 Kr. fra Overlærerne.

Med Hensyn til Fordelingen af Statsbidraget mellem By og Land har jeg den Opfattelse, at ved Skoleloven af 1899 fik Købstæderne langt større Fortrin med Hensyn til Statsbidraget fremfor Landkommunerne, end de burde have. Her har man reguleret Forholdet paa en noget anden Maade, og jeg skal sige til det ærede Medlem for Thisted (N. Andersen), som her var inde paa den Betragtning, at Skatteansættelserne ude paa Landet vare saa

urimelig lave og urigtige, at han ikke har ubetinget Ret deri. Han mente, at Lærerne kan man altid ramme. En Embedsmand kan altid rammes med Hensyn til Skatteansættelse, for man ved altid præcis, hvor meget han har i Indtægt, og det er rigtigt. Men jeg paastaar, at i Forholdet mellem Landboerne i al Almindelighed og de handlende er det ligesaa vanskeligt at træffe den enes som den andens Skatteevne, og hvis Købstæderne beskatte deres handlende for lavt, kunne Landboerne dog ikke bære Ansvaret derfor; det maa blive deres egen Sag. Og at paastaa, at Skattegrundlaget ude paa Landet er alt for lavt ansat, tror jeg ikke er nogen retfærdig og rigtig Beskyldning. Det kan jo være, at der er enkelte Egne, hvor man har sat Grundlaget for Beskatningen for lavt. Men det kan jo ændres igen, idet man med visse Aars Mellemlum skal forandre Skattegrundlaget. Jeg tror, at hvis det er for lavt paa Landet, er det paa mange Steder ogsaa for lavt i Byerne, og det er vist ligesaa vanskeligt at træffe det rette Skattegrundlag for handlende og Haandværkere som for Landbrug i Almindelighed. Jeg tror derfor, man ikke her særlig har for Øje at skabe en Agrarlov, men derimod at skabe en taalelig, rimelig og retfærdig Tilstand for at tilvejebringe en bedre Udvikling af vort Skolevæsen baade for Byerne og for Landkommunerne.

Endnu vil jeg kun gøre en lille Slutningsbemærkning, nemlig angaaende Forskolelærerindernes Timetal. Jeg glædede mig over at høre, at den højtærede Minister vil tage dette Spørgsmaal under nærmere Overvejelse. Jeg er af den Formening, at Forskolelærerinderne have et altfor stort Timetal nu til Undervisning i deres Skoler og derved, at de skulle have Haandgøring i Hovedskolen. Det glæder mig at høre, at Forskolelærerinderne ikke ere pligtige til at give Undervisning i Haandgøring i Hovedskolen. Der er mange Kommunalbestyrelser, der ikke have vidst dette, og jeg vil være Ministeren taknemmelig, hvis han ved et Cirkulære vil oplyse om, hvad der er Pligt i saa Henseende, men vi maa komme til et mindre Timetal for Forskolelærerinderne, end Tilfældet hidtil har været. Og der har jeg en modsat Opfattelse af det ærede Medlem for Fakse (Stauning). Jeg tror, at de smaa Børn, der gaa i Forskolen, undervises i altfor mange Timer. Det er meget sundere og naturligere for disse Børn paa 6—7 Aar ikke at blive holdte saa mange Timer i Skolen. Der er ingen Mening i, at de